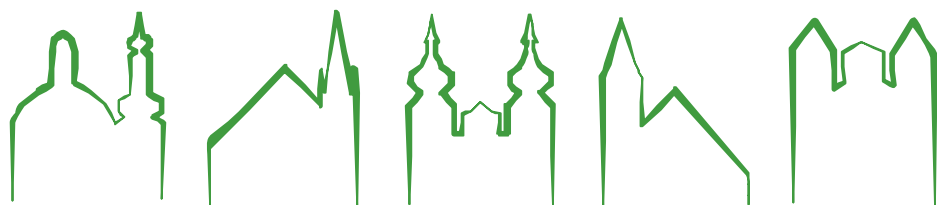

Život farností Znojma

květen
2016

5

Ročník XXVI | Cena 7 Kč

Život v Duchu

V neděli 17. dubna skončil ve Znojmě slavnostní bohoslužbou s obřadem rozeslání účastníků několikátýdenní seminář Obnovy v Duchu svatém "Život v Duchu".

MAREK KANIA

Již papež Pavel VI. při mši v pondělí po Seslání Ducha svatého roku 1975 poděkoval kardinálu Suenensovi těmito slovy: „Ve jménu Páně vám děkuji, že jste charismatické hnutí přivedl do středu církve.“ Nejde o nějakou pár let trvající novinku, charismatické hnutí má dlouhou historii. V homilii tehdy kardinál Suenens řekl: „Kéž charismatická obnova jako taková jednoho dne zmizí a přetvoří se na letniční milost celé církve, aby byla věrna svému původu.“

V posledních letech je i u nás Obnova stále více populární díky každoroční Katolické charismatické konferenci v Brně, kam zajíždí i dost znojemských farníků a někteří i takovým seminářem v minulosti prošli. Právě tito byli poté základem znojemského organizačního týmu celého semináře.

Seminář začal v lednu tohoto roku za obrovského zájmu věřících nejen znojemských farností, ale i farností z okolí Znojma. Sešlo se nás přes osmdesát. Mezi účastníky bylo i několik kněží. Katecheze vedl P. Josef Chyba ThLic., děkan břeclavský. O průběh semináře se poté zasloužil celý tým animátorů – vedoucích malých modlitebních skupinek –

Z OBSAHU:

Hnutí Modlitby matek	___ 3
Rozhovor s jáhenským praktikantem	_____ 4
Zapálený loucký farář	___ 5

Slavnostní rozeslání účastníků semináře Obnovy v Duchu svatém | foto archiv red

složený z místních věřících a velkou pomocí pak byla i služba modlitby za nás a s námi Komunity Emanuel z Brna, P. Petra Beneše s jeho týmem a věřících z farnosti Pozoříce.

„Zvláštnost semináře „Život v Duchu“ spočívá v tom, že v uváděných tématech nejde jen o nějaké naučné „Pravdy“, jakoliv mohou být důležité, nýbrž o vztah k osobě Otce, k osobě Ježíšově, k osobě Ducha svatého a potom o lidské vztahy, které máme mezi sebou. Zkušenost prostě ukazuje, že život člověka se neobnoví tolik novými poznatky (přijatým rozumem) jako spíš novými či obnovenými vztahy (realizovanými srdcem).“ (P. E. Sievers, W.V.)

Seminář, to tedy nebyly jen každotýdenní katecheze, ale i vzájemné sdílení a modlitby v malých skupinkách po 5-10 účastnících. A především denní tiché chvíle, kdy jsme byli "zásobeni" Božím slovem s komentářem ke každodenní modlitbě a rozjímání po dobu alespoň patnácti minut. Velkým svědectvím pro mne pak bylo, že i přes tyto nároky

téměř nikdo ze semináře neodstoupil, ba naopak, ještě po několika týdnech již rozběhlého semináře se další chtěli připojit.

Cílem semináře je pomoci účastníkům, aby zakusili nové, mocné, život proměňující vylití Ducha svatého. Prvních šest týdnů jsme tedy připravovali na toto vylití Ducha, sedmý a osmý týden pak prohlubovali důsledky tohoto vylití.

„A co je vylití Ducha svatého? Ježíš miluje Otce a Otec miluje Ježíše. Láskou mezi nimi je osoba, Duch svatý, který sám je láskou. Otec a Ježíš vylévají svého Ducha lásky do našich srdcí, a to v nás působí milost. Duch svatý nám dává sílu milovat Pána a sloužit mu. Současně umožňuje, abychom potkávali Ježíše v našich bratřích a sestrách a abychom ho v nich milovali. Mnozí lidé, kteří zakusili nové vylití Ducha svatého, vydávají svědectví o jeho působnosti, která proměňuje život.“ (P. Robert Faricy S.J., Papežská univerzita Gregoriana, Řím 1985)

(pokračování na straně 2)

300 slov

otce Martina Höniga

„Březen – za kamna vlezem. Duben – ještě tam budem.... Květen – s Marií světem.“

Květen je, jak dobře známo, měsícem Panny Marie. Ona nás stále chrání a provází při naší pozemské pouti do nebe, a tento měsíc na to chceme zvlášť myslet. Proto máme májové pobožnosti a také mnoha jinými způsoby se křesťané v tomto období snaží Královně nebes více projevit svoji synovskou úctu, lásku a vděčnost. Vždyť díky ní máme vše dobré! Tak to Bůh chtěl:

Skrze Marii nám Bůh Otec dal svého Syna Ježíše – a v něm máme všechno! „V něm totiž přebývá celá plnost božství tělesně“ (Kol 2,9). A tak jako k nám Boží Syn skrze Marii přišel, tak také „svěřil své Matce všechno, co získal svým životem a smrtí, své nekonečné zásluhy a obdivuhodné ctnosti. Ji učinil správkyní pokladu, který mu Otec dal za dědictví. Jejím prostřednictvím (...) uděluje své ctnosti a rozdává své milosti. Ona je tedy jeho tajemným přívodem, jeho řečištěm, kterým on dává jemně a hojně průchod svému milosrdenství“, jak píše sv. Ludvík. Z Boží vůle je tedy Panna Maria Prostřednicí všech milostí.

A jakou milost bychom si chtěli teď vyprositi nejvíce? Zdali ne právě tu, kterou nám dokola připomíná svatý rok milosrdenství – totiž být milosrdní jako Otec? Ano, o tohle prosíme, o srdce, které dokáže odpouštět druhým, všímát si jejich bídy, v každém člověku nacházet Ježíše Krista, se zájmem naslouchat, udělat první krok ke smíření, milovat i ty, kdo nám ubližují.

Zdrojem takové lásky, kterou moc potřebujeme, je Pán Ježíš v eucharistii. Panna Maria nás k němu přivádí, jemu nás učí naslouchat, jeho přijímat a jemu se odevzdávat. Po slavnosti nanebevstoupení Páně nám – tak jako apoštolům – Maria pomůže v modlitbě očekávat a hlouběji přijmout dar Ducha svatého a potom žít jako první křesťané, jako sestry a bratři Ježíše Krista, děti milosrdného Otce v nebesích.

Život v Duchu (dokončení ze strany 1)

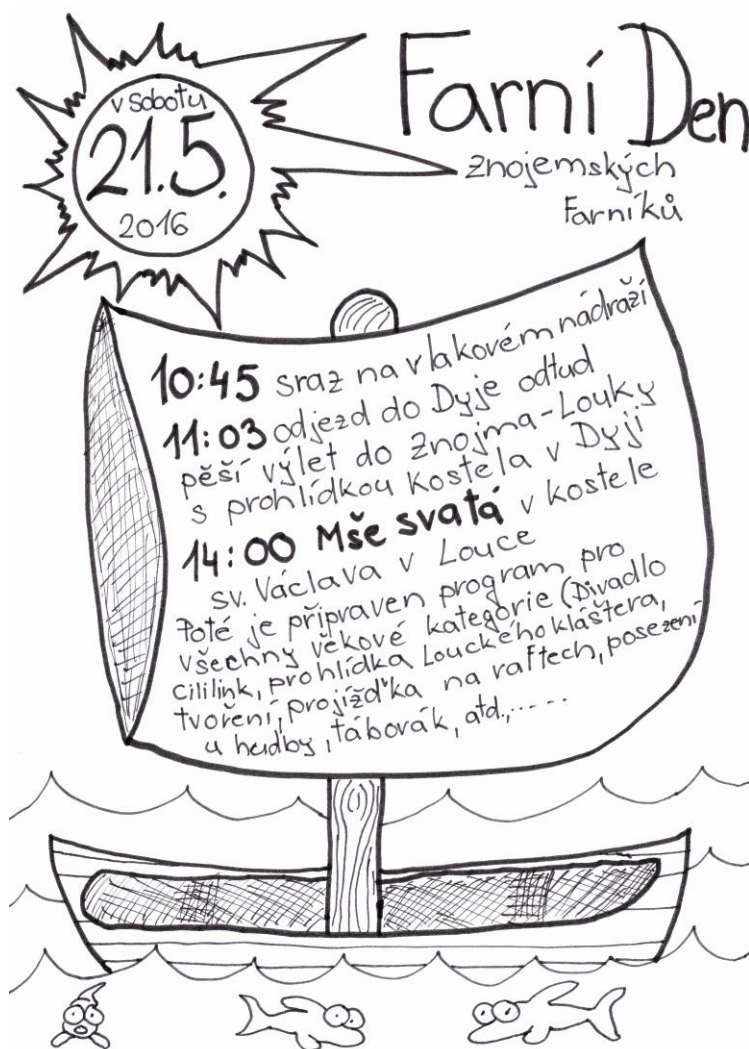
Ano, to jsou jistě moudrá slova moudrých mužů, která jsme mohli zažít na vlastní kůži. Spousta účastníků hovořila již během semináře o hlubším duchovním životě, o kráse denní modlitby, o “nové dimenzi víry”, o restartu, o otevření očí, o radosti z denní modlitby, o nové zkušenosti s četbou Písma, o touze zajet na hlubinu. Zažili jsme sílu Ducha svatého ve svých všedních dnech. Uvědomili jsme si, že často žijeme víceméně jen jako poloviční křesťané, jako křesťané nedělního rána, a že Bůh sám nás chce proměnit v celotýdenní křesťany.

Papež František na setkání s účastníky mezinárodní charismatické konference 31.10.2014 řekl: „Církev potřebuje Ducha svatého. Každý křesťan ve svém životě potřebuje otvírat své srdce posvěcujícímu působení Ducha svatého.“ Papež pak vybídl charismatiky, aby tuto zkušenost sdíleli a dosvědčovali a šířili se pak věnoval tématu modlitby chval. Přirovnal modlitbu k dýchání a řekl: „Když se modlitbou nadechujeme, dostává se nám nového závanu Ducha a při výdechu z podnětu téhož Ducha zvěstujeme Ježíše Krista.“

A na závěr si dovoluji ještě jednou citovat slova Svatého otce pro účastníky semináře.

„Prožili jste zkušenost Obnovy. Sdílejte ji v církvi. Velmi důležitou službou, tou nejdůležitější, kterou lze v církvi prokazovat, je pomáhat Božímu lidu k osobnímu setkání s Ježíšem Kristem, který nás mění v nové muže a nové ženy. V malých, skromných skupinkách, které jsou účinné, protože v nich působí Duch svatý. Nehleďte tolik na pořádání velkých shromáždění, u kterých to často končí, ale na řemeslné vztahy plynoucí ze svědectví v rodině, v práci, v životě společnosti, ve farnosti, v modlitebních skupinách, se všemi“ (z promluvy papeže Františka, který se setkal 3.7.2015 se 30 tisíci příznivci charismatické obnovy na Svatopetrském náměstí).

A tak věřím, že nadšení z našeho semináře bude cítit nejen v životě nás účastníků, ale i v našich společenstvích, v našich farnostech. A kvůli tomu nadšení se setkáme na dalším semináři s dalšími věřícími, abychom mohli naplnit přání papeže Františka.

Co je hnutí Modlitby matek?

„Modlitby matek jsou darem Všemohoucího Boha matkám této doby, aby mohly prožívat svoje mateřství v nové radosti a naději.“

maminka ALENA

Hnutí Modlitby matek (MM) vzniklo v druhé polovině devadesátých let v Anglii. Veronika Williams spolu se svou švagrovou Sandrou tehdy psaly knihu o postavení dětí ve své zemi. Kniha obsahovala nejrůznější statistiky, např. kolik dětí droguje, kolik propadlo alkoholu, kolik jich je denně týraných, o dětské prostituci, o tom, že denně telefonuje v Anglii na linku důvěry deset tisíc dětí. Veronika se Sandrou byly těmito fakty otřeseny a přemýšlely, jak své děti a vnoučata ochránit před negativními dopady života současné společnosti. Tehdy Sandru v noci vzbudil hlas: "Modli se za své děti!" Šla za Veronikou a přesto, že nevěděly, jak a co mají dělat, začaly se modlit každý den třetí desátek radostného růžence, který připomíná tajemství narození Ježíše Krista v Betlémě.

Společné setkání modlících se maminek v Louce | foto archiv autorky

Potom se setkaly s dalšími ženami se stejnou myšlenkou a bez jakékoliv reklamy se společné modlení maminek rozšířilo velkou rychlostí po celém světě.

Skupinky, jejichž členy jsou lidé různých církví i kultur, pracují např. v Číně,

Mexiku, Rusku, Americe, Francii a vytvářejí nepřetržitý proud modliteb za děti. Do České republiky přijela zakladatelka hnutí paní Veronika Williams poprvé v listopadu 1996. V současné době působí v naší republice už 350 modlitebních skupin. Koordinátorkou hnutí MM v naší republice je Markéta Klímová. Veřejnosti se pak MM představily na celonárodním setkání zástupců laických hnutí a komunit na Velehradě v roce 1999 a v loňském roce obdržely dekret a schválení České biskupské konference pro oficiální působení u nás.

Do společenství MM se zapojují ženy, které si uvědomují svou velkou zodpovědnost za děti a zároveň cítí své omezené možnosti při jejich výchově a ochraně. Na vytvoření skupinky stačí dvě maminky, které si důvěřují. Spiritualita hnutí MM je cestou úplného odevzdání se.

Základní zásady:

Neradit: skrze společnou modlitbu hledáme Boží řešení konkrétního problému té které matky.

Nepomlouvat: učíme se milosrdenství vůči bližnímu i tak, že nemluvíme o špatných vlastnostech druhých lidí.

Nevynášet: důvěrné věci, o kterých mluví matky na našich setkáních, nikde jinde nevynášíme. Často jde o bolestivé a osobní záležitosti. Budujeme tak vzájemnou důvěru.

Scházíme se jednou týdně, vždy ve stejný den a hodinu. Modlíme se za své děti a v prosbách se připojujeme ke všem modlícím se maminkám světa. Takto se vytváří nekonečný řetězec, protože i když spíme, někde v Austrálii prosí jiné zase za nás.

V naší farnosti Louka vznikla první skupinka v roce 2008 a pro velký zájem jsme se ihned rozdělily do třech skupinek po šesti až sedmi maminkách. Pro naše setkávání máme k dispozici faru v Louce. Pokud je přítomen na faře kněz (v současnosti o. Quirin), slavíme na závěr mši svatou.

Cílem modliteb ale není "vynucení si zázraku". Jde především o upevnění vlastní víry a jistoty, že Bůh dává našim dětem vše, co potřebují. Chce, abychom uvěřili, že i když cítíme strach a bezmoc, když se nám zdají naše problémy beznadějně, u Něho není nic nemožné. Někdy se změní těžká situace, jindy se změní náš pohled na ni.

Maminky nemají žádné "povinnosti a práva", kromě toho nejdůležitějšího:

Logo hnutí Modlitby matek

v naléhavých případech mohou kdykoliv požádat o modlitbu prostřednictvím pohotovostní modlitební skupiny nebo prostřednictvím zpravodaje, který hnutí vydává.

Bůh nám pomáhá, ale nesmíme zapomenout na náš podíl a musíme pokračovat. Modlitba je síla, která může změnit svět, ale nedoprovázejme ji svými představami, jak by ta změna měla vypadat.

Přála bych všem dětem, aby na ně měli rodiče vždycky čas, aby žily v úplných rodinách, kde vítězí láska a odpuštění. Maminkám a tatínkům bych zase moc přála, aby se denně snažili tuto představu uskutečňovat a nikdy to nevzdali. A všem nám přeji, abychom se dovedli radovat z toho, že máme jeden druhého.

Ke společné modlitbě se maminky schází každé pondělí v 18 hod. na faře v Louce. Setkání jsou otevřená pro všechny zájemkyně a je možné vytvářet stále nové skupinky, které pak mohou žít nezávisle.

Truhlář, který se vydal na cestu ke kněžství

Od loňského roku vykonává jáhenskou praxi u Sv. Mikuláše Jaroslav Laštovička. Než se rozhodl stát se knězem, vyučil se uměleckému řemeslu.

Pocházíte od Jimramova – rodiště autora Broučků Jana Karafiáta. Četli vám rodiče v dětství tuto pohádku? Prozradte nám něco o rodině, z které pocházíte?

Pocházím z malé vesnice Míchov u Jimramova. Narodil jsem se do katolické rodiny a mám ještě dva mladší sourozence. Rodiče a prarodiče mě odmala vedli k víře a lásce k Církvi. Doma máme malé hospodářství, kde jsem vždy rád pracoval, a je to taková má radost. Pohádky nám v dětství četla nebo vyprávěla hlavně naše babička. Pamatuji si, že četla i Broučky.

Jáhén Jaroslav při bohoslužbě | foto Radomír Muzikář / Člověk a víra

Jaké je vaše pouto k rodnému kraji?

Pouto k rodnému kraji je samozřejmě velké. Velmi mám rád takovou členitost krajiny, velké kopce a krásné lesy kolem naší vesnice.

Vaše cesta za duchovním povoláním nebyla přímočará. Jaká byla vaše původní profese? (Myslíte, že ji využijete i při pastoraci?)

Moje původní profese je umělecký truhlář. Odmala jsem chtěl být truhlář jako můj otec, který je živnostník a má postavenou malou dílnu. Mým snem bylo

také tam jednou pracovat, ale nakonec vše vzalo jiný obrát a jsem jáhen. V pastoraci tuto svou profesi také určitě využiji, protože se občas něco na faře pokazí a je třeba to opravit.

Co pro vás bylo impulsem k rozhodnutí pro kněžskou dráhu? (Kdo vás přitom nejvíce ovlivnil?)

Velký vliv na mě měl dobrý příklad kněží, kteří u nás působili. Zvláště bych chtěl vzpomenout jednoho, R. D. Miroslava Bičiče, protože on mi dal takový první impuls. Když jsem začal střední školu, tak se mě jednou zeptal, jestli bych nechtěl být knězem. Tehdy jsem nad tím začal uvažovat a po maturitě a roku v truhlárně jsem si podal přihlášku do semináře.

Pocházíte z Vysočiny, ze severního okraje naší diecéze, z pomezí Čech a Moravy. Jak se vám líbí tady u nás na jihu? Zaznamenal jste nějaké podstatné rozdíly?

Krajina je jiná, ale lidé jsou stejní. Každý řeší více méně podobné problémy, akorát v různém prostředí. Toto jsem si nejvíce uvědomil během pobytu v Texasu.

Jáhenská praxe utíká asi celkem rychle. Co všechno máte na starosti a co vám dělá největší radost?

Jako jáhen jsem poslaný, abych pomáhal panu děkanovi v péči o jemu svěřený lid. Pan děkan mě postupně seznamuje s různými oblastmi činnosti. Na starosti mám zápisy do matrik a vydávání potvrzení. Také se podílím na přípravě

snoubenců a rodičů na křest dítěte. Pomáhám také panu kaplanovi s vedením setkávání mládeže vždy v pátek na faře. Podle potřeby také křtím, což je pro mě zatím taková největší radost, být zprostředkovatelem působení Boží milosti, která dítě očistí od prvotní viny a připojí do Kristovy Církve. Je to velmi silná chvíle.

Jaká oblast pastorace vám nejlépe sedne?

Zatím se zapojuji podle potřeby do různých pastoračních oblastí a objevuji

různá specifika způsobu vedení té či oné oblasti. Jako diecézní jáhen jsem poslán ke všem věřícím ve farnosti, a proto je důležité snažit se oslovit celé spektrum lidí, být pro celou farnost.

Pokud máte volný čas, čemu se věnujete? Co vás baví?

Volného času moc nemám, ale když je, tak zajedu domů a tam třeba jdu něco udělat do truhlárny. Moje velká záliba je také zemědělství.

Který svátec, případně spiritualita jsou vám blízcí a případně proč?

Ve velké úctě mám sv. Antonína Paduánského, který je můj birmovací patron, také sv. Dominika a sv. Tomáše Akvinského. Je mi blízká dominikánská spiritualita, její hledání pravdy, kterou je Pravda sama. Také žasnout nad Boží velikostí nám sám Trojjediný dává zhlédnout.

Jaký předmět vás při studiu bohosloví nejvíce bavil a který vám dal nejvíce zabrat?

Nejvíce jsem měl rád a také mě bavila dogmatická teologie s R. D. Ctíradem Pospíšilem a P. Štěpánem Filipem OP. Ze znalostí získaných z těchto přednášek čerpám při všech přípravách, co konám. Prospěly mi také v duchovním růstu, kdy jsem poznal různé zákonitosti Božího života a jak se projevují v našem každodenním životě.

Nejhorší pro mě byly jazyky, ty mně dělaly vždycky problémy. Museli jsme se učit čtyři (latina, řečtina, hebrejšтина a němčina) a každý mně dal hodně zabrat.

Co byste popřál našim čtenářům?

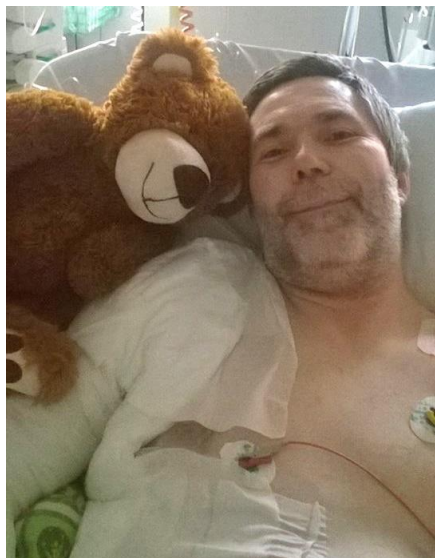
Drazí čtenáři, farníci. Ať nás velikonoční události vedou k vděčnosti a touze připodobnit se původci naší spásy, Kristu Pánu.

ptal se Ondřej Lazárek

Jaroslav Laštovička se narodil 16. 2. 1989 v Poličce. Vyrůstal ve vesnici Míchov u Jimramova. Pochází z tří dětí, je nejstarší. Vyučil se uměleckým truhlářem s maturitou v Rosicích u Brna v roce 2008 a tuto práci pak jeden rok vykonával v rodinném truhlářství. V roce 2009 se přihlásil do bohosloveckého semináře. Studoval teologii na Cyrilo-metodějské fakultě v Olomouci. Na jáhna byl vysvěcen 20. 6. 2015 v Brně.

„Kdo chce druhé zapalovat, musí nejdřív sám hořet.“

Jeden kamarád mně do nemocnice poslal tento citát sv. Augustina, ještě i s takovou poznámkou, že málokde mají tak zapáleného kněze, jako v Louce. Je to samozřejmě taková legrace na odlehčení toho, co se se mnou stalo. A možná,

Otec Marian v nemocnici | foto archiv autora

abych si až tak moc nebral to vědomí, že i padesátiletý vzdělaný chlap může udělat takovou hloupost, jako jsem udělal já. A pokorně se k tomu přiznávám.

Protože se hned všude šířily různé zprávy, a také se mnoho lidí za mne modlilo, tak nyní zde na vysvětlení a upřesnění. Ve středu 16. 3. ještě před hodinou náboženství jsem na zahradě uklízel a páčil nějaký nepořádek, už to potom nehořelo, tak jsem to povzbudil benzínem, který jsem měl po ruce. A potom náraz hořel nejen oheň, ale i já. Rychlé hašení, sundání hořícího trička, úprk do koupelny, studená sprcha, rychlá záchranka, vrtulník a popáleninové centrum v Brně. Popálená pravá ruka a pravý bok, 6x v narkóze, transplantace z vlastní kůže, dva a půl týdne na oddělení JIP, jeden týden na normálním pokoji a dva a půl týdne na rehabilitačním oddělení. A z jednoho krátkého neuváženého skutku vyplynul víc jak měsíc v nemocnici a i další následná omezení a péče o popáleniny. Také mě z toho vzešly velmi netypické Velikonoce, kte-

ré jsem strávil vleže na lůžku, kdy i přímo na Velký pátek jsem měl operaci s transplantací kůže.

Stěžovat si samozřejmě můžu jen sám na sebe. Než si stěžovat, tak je ale lepší vzít si ponaučení – na oheň a benzín si už asi budu dávat hodně pozor. A také chci vidět, že všechno zlé může být k něčemu dobré. Takové velikonoční rozjímání na lůžku také není špatné a myslím, že se nyní dokáži i víc vcítit do mnohých nemocných, upoutaných i dlouhodobě na lůžko a závislých na pomoci druhých. V porovnání s druhými jsem to zase tak hrozné neměl a po zdravotní stránce mě to asi do budoucnosti nějak moc neovlivní. Ale jako zkušenost může být pro mne tento zážitek užitečný.

A samozřejmě díky moc všem za modlitby, já jsem na všechny v modlitbě také pamatoval.

A i když my občas děláme blbosti, Pán Bůh dokáže i to zlé použít k dobrému a „co Bůh činí, dobře činí.“

P. Marian – Znojmo-Louka

Prožívám vnitřní Vánoce

Na Bílou sobotu byli v kostele sv. Kříže přijati do Církve tři dospělí lidé, kteří se rozhodli přijmout křest. Při večerní vigíli pod vedením otce Martina Höniga byli pokřtěni Dušan Svoboda, Marcela Chroustová a Petra Hřebíčková, které jsme vám představili v minulém čísle. Zeptali jsme se jich, jak prožívají období po křtu:

Marcela: Nyní prožívám něco nepopsatelného, myslím, že dokud si tuto cestu někdo neprožije, nepozná. Navenek mě křest nikterak nepoznamenal, jsem stále stejná Marcela, kterou všichni znají, ale vnitřně zažívám pocit štěstí a spokojenosti. K tomu všemu mi dopomáhá nejen podpora mé rodiny a kmotry, ale také otec Martin, který nás duchovně vede k zamyšlení nad slovy z Bible a vede křesťanskou cestou. Tímto mu chci vyslovit velké Díky!

Petra: Křest samotný byl tak krásný, že mi bylo již při křtu jasné, že to musí být vstupenka k něčemu úžasnému. A tak se i stalo, díky křtu jsem v sobě našla více klidu a pokoje. Účast na mši svaté se stala nedílnou součástí nedělního programu celé naší rodiny. Nadále se scházíme

s o. Martinem, Marcelkou, Monikou a Dušanem. Vždy v neděli po mši nás o. Martin vzdělává v oblasti křesťanství. A klobouk dolů, je to vážně výborný učitel. O křesťanství nejen poutavě povídá, ale zná vždy i odpovědi na naše otázky.

Dušan: Dříve byl můj kontakt s vírou jen vánoční Ježíšek v dětství. Věřím, že toto vnímání a radost z vánočního období se s každým, kdo nepropadne šilenému materiálnímu tlaku obchodníků, táhne až do dospělosti. Já od té chvíle, kdy jsem byl obdarován křtem, mohu říct, že prožívám vnitřní Vánoce. Ty pravé, ryzí, radostné, veselé a krásné. Děkuji Bohu, že vedl mé kroky ke křtu. Bylo to to nejlepší rozhodnutí v životě, které jsem mohl kdy učinit. Samotný obřad o Bílé sobotě byl velmi intenzivní duchovní prožitek a děkuji všem, kdo se podíleli na atmosféře celé události. Zejména otcí Martinovi a sestrám dominikánkám.

V dnešní době plné zlých zpráv ze svě-

ta, pomalu se vytrácející slušnosti mezi lidmi, kdy člověk může zaslechnout i teze o koncích civilizace, jak ji známe, a podobných nepěkných věcech, je moc krásné vědět, že na vstřebávání dnešní doby není sám. Prostřednictvím církve svaté nás Pán spojuje ve velkou rodinu a dává nám klid a mír v našich srdcích. Duchem svatým nám pomáhá tříbit myšlenky a dává nám oporu v našich rozhodnutích. Z toho malého Jezulátka, které jsem poznal v dětství, je najednou dospělý Ježíš, Syn Otce a Král králů, který je přítomen v srdci a stojí při nás.

ptala se Eliška Juráková

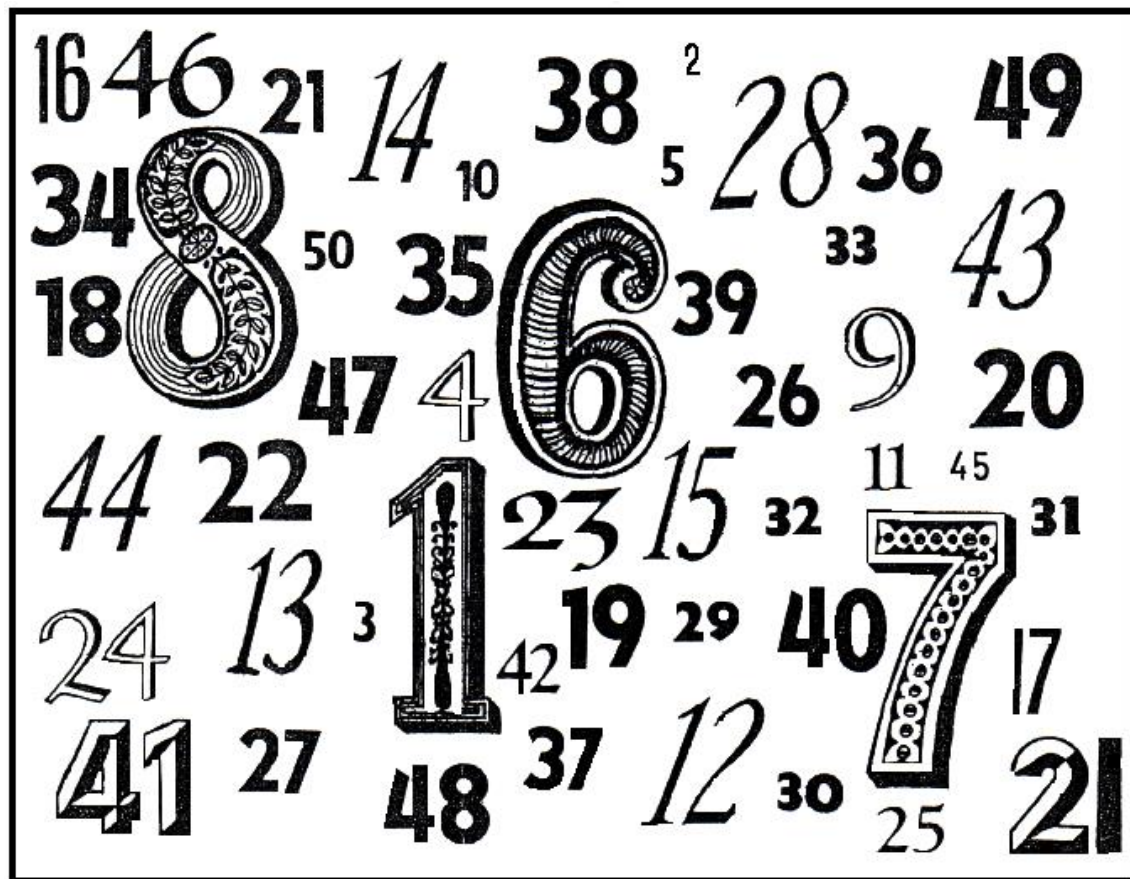

Novokřtěnci s P. Martinem Hönigem | foto archiv P. Martina

FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí hraví farníci,

s nadcházejícími Svatodušními svátky si můžete hravým způsobem otestovat Vaši Ducha-přítomnost :-). Úkolem je najít postupně všechna čísla od 1 do 50. Podle délky času, který na splnění úkolu potřebujete, si můžete sami vyhodnotit, jak na tom jste.

1 - 2 min:

zcela výjimečný postřeh

2 - 4 min:

výborný postřeh

4 - 5 min:

dobry postřeh

5 - 10 min:

uspokojivý postřeh

10 - 15 min:

zhoršený postřeh

15 a více :

zkuste to znovu,
jestli je to s Vámi
opravdu tak zlé :-)

Vaši PaKLíci

PS: Květka 3:25, Pavel 3:39 (jsem byl unavenej, no...). Chcete-li, podělte se s námi o Váš výsledek na farnihriste@gmail.com

Kam o letních prázdninách?

SVĚTOVÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V KRAKOVĚ

v Polsku – ve dnech 25.-31.7. 2016. Ve dnech 20.-25.7. 2016 se koná předprogram v diecézích. Přihlašování je možné pouze elektronicky na www.krakow2016.signalv.cz. (Prosíme přihlášené, aby dali vědět svým kněžím.)

TÁBOR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

v přírodě na indiánském tábořišti v Hodově na téma Pán prstenů. 1. turnus pro 6.-9. třídu a SŠ: 30.7.-6.8.; 2. turnus pro 2.-5. třídu: 6.-13.8. Přihlášky u kněží přímětického týmu.

(Foto na www.farnostprimetice.cz.)

MINISTRANTSKÝ TÁBOR

6.-12.8. v Lipůvce. Přihlášky a informace u P. Martina Höniga (tel.: 731 402 647) nebo Mikuláše Maška (tel.: 603 821 523). Cena 700 Kč.

MEZINÁRODNÍ TÁBOR

Setkání evropské katolické mládeže v rakouských Alpách. Tématem je poznávání kultur napříč kontinenty. Uskuteční se ve dnech 26.6.-5.7.2016. Tábor je určen pro mládež ve věku 14-19 let. Sponzorovaná cena 70 Eur (zahrnuje i dopravu). Pořadatelem je rakouská organizace IniciativAngola, partnerem pořadatele je Farnost Přímětice. Pro bližší informace kontaktujte: marta.ochmanova@gmail.com, telefon: +420 739 787 056.

LETNÍ DĚTSKÝ TÁBOR V ALPÁCH

14.-20. srpen 2016 v rakouských vápencových Alpách pro děti ve věku 6-14 let, které mají zájem o poznávání křesťanských kořenů evropské kultury, jsou kreativní, mají rády stále něco nového, chtějí pomáhat druhým a mají touhu prožít prázdninový týden v překrásné horské přírodě. Pořádá Institut pro křesťanskou kulturu. Informace a přihlášky: tel: 728 272 760, e-mail: eva.balikova@seznam.cz

Stalo se

Postní almužna

Drazí věřící, milí farníci, dovolte mi, abych vám všem, kteří jste se zapojili do Postní almužny 2016, upřímně a ze srdce poděkoval za váš finanční dar spojený s postní obětí. Vaše odhodlání zapojit se do této postní starobylé křesťanské tradice je projev největší lásky k bližnímu. Rád bych poděkoval také všem kněžím za jejich podporu této postní akce.

V současné době probíhá ještě shromažďování postniček. V případě, že jste ještě neodevzdali postničku s almužnou, můžete ji předat Vašemu duchovnímu, který nás bude kontaktovat, nebo jí osobně přinést na adresu sídla Oblastní Charity Znojmo (Dolní Česká 1, Znojmo, II. patro).

Aktuálně se zatím podařilo vybrat částku 136 509 Kč z 379 postních almužen. V dalším čísle farního zpravodaje Vás budeme informovat o celkovém výsledku a to i za jednotlivé farnosti. Tyto výsledky budou také zveřejněny koncem měsíce dubna na webových stránkách Oblastní charity Znojmo (www.znojmo.charita.cz).

Oblastní charita Znojmo použije výtežek Postní almužny 2016 na léčebné výdaje a operace chudých vážně nemocných dětí na Ukrajině. Jménem těchto dětí děkuji za Váš veliký skutek lásky. Děkuji také vám všem za vaše modlitby a nejrůznější formy pomoci charitní činnosti.

Mgr. Ludvík Mihola
koordinátor Postní almužny

Dubnové poutě u Svaté brány

V pátek 8.4. se konala pouť ke svaté bráně u Sv. Kříže, tentokrát pro rozvedené. Mši svatou sloužil otec Jan Kotík z Brna Řečkovice, který dříve působil v Příměticích. Po skončení poutě byla možnost občerstvit se v sále kláštera, vyslechnout si svědectví o odpuštění a následně byl přenechán prostor k dotazům, na které odpovídal otec Jan Kotík i Mons. Jindřich Bartoš.

V předvečer svátku sv. Bernardety v pátek 15.4. se nesla pouť ke svaté bráně ve znamení nemocných. Mši svatou sloužil otec Leo Zerhau, který působí jako nemocniční kaplan v Brně. Po mši sv. měli nemocní a lidé starší 70 let možnost přijmout svátost pomazání nemocných, která je posilou pro všechny, kterým ubývá sil. Po skončení pouti byl v sále kláštera pro zájemce připraven program. Zdeňka Severinová z dobrovolnického centra ADRY ve Znojmě představila programy pro dobrovolníky a možnosti zapojení se do dobrovolnické služby. Doktorka Hana Miličková pak promluvila o domácí hospicové péči ve Znojmě.

22.4. přišli ke Svaté bráně především zemědělci, vinaři a včelaři, aby před svátkem sv. Marka (25.4.) prosili za úrodu v letošním roce. Mši sv. slavil otec Jindřich Čoupek z Přímětic (sám včelař). Po bohoslužbě se v sále kláštera konala zajímavá přednáška o životě včel a včelařů, kterou měl Ing. Oldřich Veverka. Přednášce předcházelo pohoštění, o které se tentokrát zasloužili také včelaři a vinaři. A tak účastníci mohli ochutnat víno, medovinu i med.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na zabezpečení průběhu pouti u znojemské svaté brány.

Dary přinesené při pouti za úrodu | foto red

Nový znojemský kaplan

Od 1. 4. 2016 byl ve Znojmě pro farnosti Sv. Mikuláše a Sv. Kříže ustanoven nový kaplan **Miroslav Parajka**. Narodil se 1.2.1955 v rodišti sv. Zdislavy v Křižá-

nově. Vystudoval Střední průmyslovou školu oděvní v Prostějově a na kněze byl vysvěcen roku 1983 v brněnské katedrále. Krátce působil jako kaplan ve Velkém Meziříčí a od Vánoc roku 1983 sloužil sedm let jako kaplan na biskupství brněnském a u sv. Michala v Brně. V letech 1990 – 1997 působil jako farář v Troubsku u Brna a ve Střelčicích a od srpna 1997 byl ustanoven jako farář v Dolních Loučkách, Olší a Žďárce. Kněžskou službu zde vykonával dlouhých 11 let. Naposledy, než nastoupil do Znojma, sloužil ve Velkém Meziříčí. Mezi zájmy otce Miroslava patří jízda na kole a astronomie. Přejeme mu, ať je ve Znojmě spokojený.

Chodící brány milosrdenství

V Římě na Popeleční středu papež František vyslal do světa zhruba 700 kněží se speciální listinou misionáře milosrdenství. Těchto misionářů, kteří byli jmenováni na základě doporučení svých biskupů, je dohromady přes tisíc a jsou z nejrůznějších zemí světa. Svatým otcem byli pověřeni udělovat rozhřešení i v případech, které dosud mohl rozhřešit pouze papež. Pro Českou republiku je jmenováno 25 misionářů. Jedním z nich je dominikán Romuald Štěpán Rob, který dlouhá léta vykonával kněžskou službu ve Znojmě a nyní působí v plzeňské diecézi. Otec Romuald návrh na jmenování okomentoval slovy: „*Moje první myšlenky mě vedly k odmítnutí takového poslání, ale vzápětí jsem nemohl najít důvod, který by byl uznán. Pociť velké hříšnosti a stud je totiž, podle papeže Františka, nutným předpokladem pro misionáře milosrdenství. Nakonec převážila už jen vděčnost.*“

Po návratu z Říma misionář milosrdenství vzkazuje: „*Milí Boží přátelé i nepřátelé, vezeme vám velký poklad, vezeme vám odpouštění papeže Františka, které je Božím Milosrdenstvím pro náš život, které tak potřebujeme. Těšíme se, až ho budeme rozdávati!*“ Kněží s tímto pověřením jsou ochotní všechny, kteří potřebují jejich službu, navštívit osobně i mimo zповědnici a za hranice své diecéze a stávají se tak skutečnými chodícími bránami milosrdenství.

Dejte o sobě vědět

V rubrice „Stalo se“ rádi uvítáme vaše příspěvky o dění ve vašich farnostech. Mikuláši, Václave, Markéto, Hypolite, Prokope, Víte, dejte o sobě vědět.

Kalendář – květen 2016

1.5. Ne	Přehlídka kostelních sborů v 15 h u sv. Kříže – ZRUŠENA Pěší pouť mužů z Vranova n. Dyjí ke sv. Josefu do Jevišovic; z Vranova ve 13 h (celkem 25 km)
5.5. Čt	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ – mše sv. v 8 u Sv. Jana Křtitele, v 18 h u Sv. Kříže, v 18 h v Louce adorace u sv. Mikuláše před 1. pátkem ve 20 h
6.5. Pá	POUŤ HASIČŮ, VOJÁKŮ A POLICIE u Svaté brány u Sv. Kříže v 17 h Módní přehlídka „Ta naše písnička česká“ v 10 h ve Znojemské Besedě – program připravený obyvateli Domova pro matky a otce v tísni ve spolupráci s Věznicí Znojmo (moderuje Milan Jonáš)
7.5. So	pouť u Svaté brány u Sv. Kříže farnosti Hlučín ve 12 h, Lysice a Ivančice ve 14 h měsíční pouť v Hl. Mašůvkách v 18 h, autobus ze Znojma jede v 17 h DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MANŽELE v Břežanech u Znojma (zahradka sester sv. Hedviky), začátek v 9:30 h, závěr ve večerních hodinách, vede P. Tomáš Strogan Program: přednášky, diskuse, příležitost ke svátosti smíření, mše sv. s obnovou manželského slibu, adorace... Hlídkání předškolních dětí zajištěno, program pro školáky: P. Martin Hönig s mládeží Přihlášky do 3. 5. 2016 na tel. 604 486 891, nebo e-mail anezka.hedvika@seznam.cz; více na www.hedvicky.cz
8.5. Ne	POUŤ KE SV. FLORIÁNOVI v 9 h v Kuchařovicích (P. Jindřich Čoupek), autobus do Kuchařovic pojede z Mramotic v 8.25 h a z Přímětíc u rybníčku v 8.30 h
12.5. Čt	setkání seniorů (KLAS) – výlet autobusem a pěšky na NOVÝ HRÁDEK
13.5. Pá	POUŤ MATEK u Svaté brány u Sv. Kříže v 17 h
14.5. So	pouť u Svaté brány u Sv. Kříže farnosti Brtnice v 8.30 h latinská mše sv. při 700. výročí narození Karla IV. v 10 h u sv. Mikuláše, zpívá chorální schola z Brna I. sv. zpověď dětí v 17 h u Sv. Mikuláše SVATODUŠNÍ VIGILIE ve 20 h u Sv. Kříže (v 18 h mše sv. nebude)
15.5. Ne	BOŽÍ HOD SVATODUŠNÍ – sbírka na Charitu I. sv. přijímání dětí v 9 h u sv. Mikuláše měsíční modlitba v Popicích v 15 h, pěší z Kraví hory odchází ve 14 h
16.5. Po	pouť u Svaté brány u Sv. Kříže farnosti Retz v 16 h
21.5. So	FARNÍ DEN ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ , výlet z Dyje do Louky, sraz na nádraží ve Znojmě v 10.45 h, ve 14 h mše sv. v Louce a následně program na loucké faře do 19 h, zvány jsou všechny věkové skupiny (více uvnitř zpravodaje) poutní mše sv. v kostelíku Nejsvětější Trojice v Oblekovicích-Bohumilicích v 16 h

26.5. Čt	Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ – mše sv. u Sv. Jana Křtitele v 8 h, u Sv. Kříže v 18 h s Eucharistickým průvodem do rajského dvora, v Přímětících v 18 h, v Louce v 18 h setkání seniorů (KLAS) v 9 h na faře u sv. Kříže - HISTORIE DOMINIKÁNSKÉHO KLÁŠTERA (R. Schnatingerová)
29.5. Ne	průvod Božího těla do Karolininých sadů po mši sv. v 9 h u Sv. Mikuláše
3.6. Pá	Slavnost SRDCE JEŽÍŠOVA POUTĚ DĚTÍ u Svaté brány u Sv. Kříže v 17 h
4.6. So	mše sv. v Plavči při výročí 800 let obce v 10.30 h koncert – The Tap Tap hraje pro Konipasku , v 18 h v Camping Country v Hlubokých Mašůvkách (akce na podporu znojemského domácího hospice)
10.6. Pá	NOC KOSTELŮ – program ve znojemských kostelích, v kostelích v centru města program pro děti: PO STO-PÁCH MILOSRDENSTVÍ (18 – 22 h)

POUTNÍ DNY U SVATÉ BRÁNY U SV. KŘÍŽE

Každý pátek: 8 h mše sv. | 15 – 17 h adorace, růženec a požehnání | 17 h mše sv. | 15 – 18 h sv. zpověď | příležitostně doprovodný program v sále kláštera

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

Sv. Jan Kř., Sv. Kříž – pondělí až sobota půl hodiny před ranní i večerní mši sv. růženec, mše sv. s promluvou a zpívaná litanie (v neděli večer u Sv. Michala taktéž)

Mariánská kaple na Hradišti – od středy 25.5. do úterý 31.5. denně v 18 h modlitba růžence, v 18.30 h mše sv. a májová pobožnost

kostelík Nejsvětější Trojice v Oblekovicích-Bohumilicích – každý květnový čtvrtek v 17 h májová pobožnost se společnou modlitbou růžence

Pravidelný program:

Mše sv. s programem pro děti – každou neděli v 9 h u Sv. Mikuláše a v 10 h u Sv. Kříže | **Setkání dětí a jejich maminek** – každé pondělí a středu od 9 do 12 h na faře u Sv. Mikuláše | **Modlitby matek** – každé pondělí v 18 h na faře v Louce | **Setkání Mariiny legie** – každé pondělí v 15.45 h na faře u Sv. Kříže | **Zkoušky chrámového sboru** – každé úterý v 19 h na faře u Sv. Kříže | **Setkání mládeže** – každý pátek v 19.30 h na faře u Sv. Mikuláše; jednou za 14 dní v pátek večer na faře v Přímětících | **Vzdělávací setkání nejen pro mládež** – jednou za 14 dní v pátek na faře v Louce (po mši sv. v 19.30 h): v květnu 13.5. a 27.5. | **Zkoušky scholy** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání ministrantů** – každý pátek v 18 h na faře u Sv. Mikuláše | **Setkání dominikánských terciářů** – každý poslední čtvrtek v měsíci po večerní mši sv. na faře u Sv. Kříže | **Mše sv. pro seniory a nemocné** – každou sudou středu ve 13.30 h v novém domově pro seniory U Lesíka, každou sobotu v 9 h v penzionu na Vančurově, každou sobotu ve 14.30 h v Nové nemocnici odd. 130 (možnost přinést sv. přijímání na pokoj - tel.: 736 523 600)

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Adresa redakce:

farni.zpravodaj@outlook.cz. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Ochmanová, Petra Bláhová, Ondřej Lazárek. Vychází každý měsíc mimo letní prázdniny. Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Za obsah článku odpovídá autor. V elektronické podobě časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 5/2016 vyšlo 29/04/2016 ve Znojmě v nákladu 630 výtisků. Vytiskla Tiskárna Koutecký – Kuchařovice.